

नष्टा: Spr. 936. उडुम्बरमशकः gaṇa पात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und यु-
क्तारेत्यादि zu 6, 2, 81. — 2) eine best. Hautkrankheit: schwärzliche,
einer Bohne (माष) ähnliche Knoten H. an. MED. Suṣr. 1, 31, 18. 90, 13.
292, 11. 296, 4. 326, 6. 2, 120, 9. ÇĀṆḠ. Sāṃh. 1, 7, 56. VARĀH. BRH. S. 32,
10. — 3) Schlauch Schol. zu KĪTJ. Ça. 873, 3 v. u. — 4) N. pr. eines
Lehrers mit dem patron. Gārgja, Verfassers eines Kalpasūtra,
LĪTJ. 7, 9, 14. ANUPADA 9, 9. Ind. St. 4, 373. Verz. d. B. H. No. 297. 324.
WEBER, Lit. 73. — COLEBR. Misc. Ess. I, 298. — 5) pl. N. pr. des von
Kshatrija bewohnten Gebietes in Çākadvīpa (vgl. मगस) MBu. 6,
436. fg. — Vgl. कृत्ति, माशकीय.

मशककुटि und कुटी (म + कु) f. ein Wedel (?) zum Verscheuchen
der Mücken VJUP. 208. — Vgl. जङ्गमकुटी.

मशकवृन्मन (म + वृ) adj. f. ३ Mücken vertreibend: वीरुध् AV. 7, 36, 2.

मशकवर्ण (म + व) ein Wedel zum Verscheuchen der Mücken
VJUP. 208.

मशकद्वी (म + द्व) f. ein Bettvorhang zum Schutz gegen Mücken
H. an. 3, 39. MED. k. 86. — Vgl. मशकरी.

मशकावती (von मशक Mücke) f. N. pr. einer Oertlichkeit (oder eines
Flusses) P. 4, 2, 83. Sch.

मशकिन् (von मशक Mücke) m. Ficus glomerata (vgl. u. मशक 1.) H. 1132.

मशकद्र (मश, wohl = मशक, + द्र) m. Andropogon serratus RAT-
NAM. 62.

मशशीर् m. N. pr. eines Mannes RV. 1, 122, 15.

मशकरी f. = मशकद्वी ÇĀṆḠ. im ÇKDr.

मशुन m. Hund ÇABDAR. im ÇKDr.

मशुलवर् N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 338, b, 41.

मप् मेषति Leid zufügen (हिंसायाम्) Dhātup. 17, 41.

मष in der Stelle: गो: कृत्स्नस्य प्रुक्तकृत्स्नानि लोहितानि च रोमाणि

मषं (मुष्टानि eine Glosse; vgl. मष्मपा) कारयित्वा ÇĀṆḠ. Gṇu. 1, 24.

मषि und मषी s. u. मसि, मसी.

मषराणा N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 17. 35.

मषुराणा desgl. ebend. 339, a, 12.

मष्क् s. मस्क.

मस्रार् N. pr. eines Landstrichs Att. Br. 8, 23. Bṛġ. P. 9, 20, 28.

मम्मयी (onomatop.) adv. mit कर zu Staub zerreiben, zermalmen:

सर्वान्नि मम्मयाकरं दृष्ट्वा खल्वैव AV. 5, 23, 8. Eine Nebenform ist

मम्मसा VS. 11, 80, wie einige Hdschr., VS. Prāt. 3, 37. MAULBU. und

gaṇa उर्यादि zu P. 1, 4, 61 haben; es ist also diese Lesart st. मम्मसा
in den Text zu setzen.

1. मस् मस्यति messen (परिमाणे; v. l. परिणामे) Dhātup. 26, 112.

2. मस् = मास् in चन्द्र.

मस (von 1. मस्) m. Maass; Gewicht WILSON.

मसक s. मशक.

मसन n. 1) (von मस्) das Messen. — 2) Leidzufügung (vgl. मष्) WIL-
SON. — 3) eine best. Pflanze, = सेमरगजी ÇABDAR. im ÇKDr.

मसमसा (onomatop.) adv. neben मम्मसा gaṇa उर्यादि zu P. 1, 4, 61.

मसरा f. = मसूर Linse ÇĀṆḠ. im ÇKDr.

मसार 1) m. Sapphir HĀR. 143. ÇABDAR. im ÇKDr. Smaragd NILAK. (an

einer Stelle auch Sapphir). मसारगल्वर्कमय MBu. 12, 1585. HARIV. 8361.

R. 5, 9, 18. मसारगल्वर्कनिभ 3, 48, 12. मसारगल्वर्ककूटान् (मसारगल्व-

र्ककूटानि die neuere Ausg.) HARIV. 6917. मसारगल्वर्कसुवर्णद्वयैः (सु-

सार^o ed. Calc.) MBu. 7, 672. NILAK. erklärt an einer Stelle (zu 7, 672)

गल्वर्क durch पद्मराग, in der Regel aber löst er das Wort in गलु (= चन्द्र-

कात्) und घर्क (= सूर्यकात्) auf; zu HARIV. 6917 lässt er auch गल्व =

चन्द्रकात् sein. — 2) N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 9.

मसार m. = मसार 1. ÇABDAR. im ÇKDr.

मसि m. f. und मसी f. UḡġVAL. zu UṇĀDIS. 4, 117. AK. 3, 6, 1, 10. TRIK.

3, 3, 16. SIDDH. K. 231, a, 12. Häufig auch mit प geschrieben. 1) Schwärze

aus gebrannten Knochen u. s. w., Beinschwarz; mit Wasser vermischt

als Dinte gebraucht, TRIK. 1, 1, 127. 2, 8, 27. H. 484. ÇABDAR. im ÇKDr.

कृत्स्नदन्तमसी Elfenbeinschwärze Suṣr. 2, 13, 9. ÇĀṆḠ. Sāṃh. 3, 11, 20

(मषी). गोदन्तस्य Suṣr. 2, 338, 16. ऋष्यचर्म^o 300, 12. aus Schlangen, Schild-

kröten u. s. w. 66, 17. 108, 6. क्रुडुविपाणमयी VARĀH. BRH. S. 30, 25.

मषीलित KATHĀS. 4, 69, 70. कोपेन चास्या वदनं मसीवर्णमभूत् MĀRK. P.

87, 4. धनमदमषीम्लानवक्त्र (v. l. मसी) PRAB. 92, 18. मानम्लानमसी Spr.

3739. मसिपिण्ड LALIT. ed. Calc. 139, 17. आत्मशेषिणैः — मष्यभावाच्च

लिलेख KATHĀS. 8, 3. Vgl. कालमसी, जलमसि. — 2) मसी f. der Stil von

Nyctanthes arbor tristis ÇABDAR. im ÇKDr.; vgl. मसिका.

मसिक m. das Loch einer Schlange ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मसिका f. Nyctanthes arbor tristis ÇABDAR. im ÇKDr. मसिका v. l. —

Vgl. मसी 2.

मसिकूपी (म + कू) f. Dintenfass H. 484 (mit प).

मसिजल (म + जल) n. Dinte ÇKDr. angeblich nach TRIK. — Vgl.

मसीजल.

मसिधान (म + धान) n. Dintenfuss H. 484 (mit प). ÇABDAR. im ÇKDr.

धानी f. HĀR. 48.

मसिर्न adj. = सुपिष्ट fein zerstampft, — zermahlen UḡġVAL. zu UṇĀDIS.

2, 49. n. = सपिण्डक UṇĀDIS. im ÇKDr.

मसिपण्य (म + प) m. Schreiber TRIK. 2, 8, 26.

मसिपय (म + पय) m. Schreibstift WILSON.

मसिप्रसू (म + प्रसू) f. Dintenfass HĀR. 48. Schreibstift ÇKDr. ohne

Ang. einer best. Aut.

मसिमणि (म + म) f. Dintenfass TRIK. 2, 8, 27. HĀR. 48. 212.

मसिवर्धन (म + व) n. Myrrhe TRIK. 2, 9, 36.

मसीजल n. = मसिजल Dinte TRIK. 2, 8, 27.

मसीधनी f. = मसिधानी Dintenfass TRIK. 2, 8, 27.

मसीनी f. Linum usitatissimum ÇABDAR. im ÇKDr.

मसूर UṇĀDIS. 1, 44. 1) m. Linse TRIK. 2, 9, 3. HĀR. 133. H. an. 3, 591.

fg. Viçva bei UḡġVAL. — 2) f. आ a) dass. — b) Hure H. an. MED. r.

202. Viçva a. a. O. HAṬṬĀKĀNDRA bei UḡġVAL. zu UṇĀDIS. 3, 3. — Vgl. मसूर.

मसूरकर्ण (म + कर्ण) m. N. pr. eines Mannes gaṇa शिवादि zu P.

4, 1, 112. — Vgl. मसूरकर्ण und मासूरकर्ण.

मसूरक्षित m. N. pr. eines Fürsten WASSILJEW 34. Der Anfang wohl

verdorben.

मसूर (मसूर UṇĀDIS. 3, 3) 1) m. a) Linse AK. 2, 9, 17. TRIK. 2, 9, 3.

H. 1170. an. 3, 591. MED. r. 202. HĀR. 182. HALĀJ. 2, 426. Viçva bei